

משהין על גבי גרופה וקטומה, ואין משהין על שאינה גרופה ואינה קטומה.⁽²⁰⁾

ומה הן משהין על הכירה הגרופה? בית שמאי אומרים: אין משהין עליה ולא כלום.

ובית הלל אומרים: משהין עליה רק חמין, אבל לא תבשיל.

ואם עקר את התבשיל מהכירה, דברי הכל לא יחזיר את התבשיל לכירה. דברי רבי מאיר.⁽²¹⁾

נמצא שלדברי רבי מאיר, נחלקו בית שמאי ובית הלל רק בדין שהיה, אבל בדין חזרה לכולי עלמא אסור להחזיר.

רבי יהודה אומר: בשני דברים נחלקו בית שמאי ובית הלל.

בדין שהיה — בית שמאי אומרים: בכירה גרופה מותר להשהות חמין, אבל לא תבשיל. ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.

ובדין חזרה — בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין. ובית הלל אומרים אף מחזירין.⁽²²⁾

ומוכיחה הגמרא: אי אמרת בשלמא "לשהות" תנן, ומה ששינונו ברישא "לא יתן עד שיגרוף" פירושו לא ישהה, נמצא שנחלקו בית שמאי ובית הלל ברישא בדין שהיה, ובסיפא בדין חזרה, ולפי זה מתניתין מני, רבי יהודה היא, שכן גם רבי יהודה נקט שנחלקו בית שמאי ובית הלל בדין שהיה וחזרה.

אלא אי אמרת "להחזיר" תנן, והרישא של המשנה מדברת בדין חזרה על גבי כירה גרופה בשבת, אבל לשהות מותר אפילו על כירה שאינה גרופה,⁽²³⁾ אם כן יקשה, מתניתין מני? לא רבי יהודה ולא רבי מאיר, וכדמפרש ואזיל:

אי רבי מאיר — קשיא לבית שמאי בחדא. יש חילוק אחד בין תנא דמתניתין לרבי

עלמא לא יחזיר, ואילו במשנתנו מבואר שלבית שמאי אין מחזירין, ולבית הלל מחזירין בין חמין ובין תבשיל.

22. לדעת התוס', רבי יהודה מתיר לשהות רק בגרופה וקטומה, אבל בשאינה גרופה אסור אפילו מצטמק ורע לו. אבל הרשב"א נקט שמותר להשהות מצטמק ורע לו על כירה שאינה גרופה. וסברתו, כי מי שמתיר מצטמק ויפה לו על כירה שאינה גרופה, בודאי מתיר מצטמק ורע לו על כירה שאינה גרופה.

23. אלא שלבית שמאי מותר רק חמין ולבית הלל אף תבשיל, וכדאמרינן לעיל חיסורי מסרא והכי קתני.

20. ולהלן הגמרא דנה כיצד אפשר להניח על הכירה הגרופה הרי התבשיל שעליה מתחמם גם מזו שאינה גרופה.

21. יש ארבעה חילוקי דינים בין רבי מאיר למה שמבואר במשנתנו: א. לרבי מאיר, בית שמאי סברו אין משהין על כירה גרופה כלום, ואילו למשנתנו מותר להשהות חמין [בין אם להחזיר תנן ובין אם לשהות תנן]. ב. לרבי מאיר, בית הלל מתירין להשהות בכירה גרופה רק חמין, ולמשנתנו מותר להשהות חמין ותבשיל. ג. באינה גרופה, לרבי מאיר, בית שמאי ובית הלל אוסרים, ולמשנתנו אם להחזיר תנן. בית הלל מתירין בין חמין ובין תבשיל, ולבית שמאי רק חמין. ד. לענין חזרה, רבי מאיר נוקט שלכולי